

BLUDOVICKÝ INFORMÁTOR

Čtvrtletník bludovického sboru Slezské církve evangelické a. v. • leden - březen 2019 • Cena 20,- Kč

Pastor absolvoval klinicko-pastorální výcvik

Vzdělání je celoživotní proces. Čím lépe je člověk odborně připraven, tím efektivněji může vykonávat svou práci nebo službu. Platí to v každé profesi, platí to i pro pastory. Výše uvedené výroky беру vážně, což mě přimělo k přihlášení se do pilotního projektu Klinicko-pastorálního vzdělávání (dále jen KPV).

KPV má v západní Evropě dlouholetou tradici. Na některých specializovaných pracovištích (např. psychiatrická oddělení, armáda, policie) lze pracovat pouze po jeho úspěšném absolvování. Podobné standardy budou brzy v platnosti i v České republice.

Výcvik, kterého jsem se účastnil, probíhal v Liptovském Trnovci (Slovensko). Odborně jej zaštiťovala Rada pro klinicko-pastorální vzdělávání v Holandsku, zastoupená dvěma trenérkami. Kurz zahrnoval 350 hodin s přímou denní výukou v rozsahu 6 týdnů. Zúčastnilo se ho 9 osob, které musely mít minimálně tříletou praxi v oboru pastorační péče.

Naši skupinu tvořili dva evangeličtí faráři (jedním z nich jsem byl já) a jeden kazatel Církve bratrské z Brna. Slovenští zástupci měli ve svých řadách rovněž dvě evangelické farářky, dva kazatele Církve adventistů sedmého dne, jednu katechetku z Bratrské jednoty baptistů a jednoho vychovatele pracujícího v resocializačním zařízení pro bývalé uživatele drog.

Jak vypadal modelový výcvikový den? Po snídani se konala ranní pobožnost. Následovala 45 minutová otevřená diskuse ve skupině za přítomnosti obou trenérek, které následně vyhodnocovaly komunikační

dovednosti a komentovaly skupinovou dynamiku. Další část dopoledního programu byla věnována teorii z oblasti klinické psychologie. Před obědem jsme vyslechli obrazový a zvukový záznam kázání některého z účastníků kurzu a kriticky se k němu vyjadřovali. V odpolední části prezentoval vždy jeden z přítomných aktuální problém ze své pastorační praxe. Následovala diskuse s modelovými příklady možného řešení. Odpolední teoretickou část z psychologie doplňovaly biografie víry jednotlivých účastníků, k nimž se následně vyjadřovali ostatní členové kurzu. V druhé části vzdělávání byly zařazovány prezentace oblíbených teologů, včetně zdůvodnění jejich volby a přínosu příslušné teologie pro osobní situaci a službu. Čas před večerí byl věnován kreslení. Pro mě osobně to byla největší „tryzna“. Výtvarnou výchovu jsem neměl rád už na základní škole a nikdy jsem si nepomyslel, že budu míchat temperové barvy a nanášet je na výkres, aby se následně celá skupina, včetně odborného vedení, věnovala rozboru – v mém případě „neuměleckých“ – výtvorů.

Kurz doprovázela přísná pravidla, k nimž patřil například zákaz používání mobilních telefonů v průběhu celého dne, nutnost setrvat nepřerušovaně se skupinou celou dobu výcviku či zachovávání „zpovědního tajemství“ všech diskutovaných témat.

Tímto bych chtěl vyjádřit poděkování organizátorům, především Radě pro KPV na Slovensku, v čele s doc. A. Masarikem, za finanční krytí výloh, které pro jednoho člena činily přibližně 50 tis. Kč. Děkuji rovněž svým novým přátelům za vytvoření podnětného prostředí a nezapomenutelné atmosféry. V neposlední řadě děkuji i vám, členům sboru, za shovívavost v době mé nepřítomnosti.

Naše trenérky nás upozorňovaly na to, že proces vzdělávání je velmi pozvolný a zdlouhavý. Proto se nedomnívám, že vás nějak oslním nově nabytými vědomostmi nebo technikami. Ovšem jestli si přeci jen všimnete, že se mi některé pastorační záležitosti daří lépe prezentovat nebo řešit, pak se snad přeci jen podařilo předat nějaké kompetence i mně, navzdory lidové moudrosti, která je skeptická, co do učení novým kouskům, zvláště jedná-li se o pejska v letech.

Čtení na pokračování - 4. část

- Vladislav Volný, pastor

Zpovědní náčiní

V našem sboru jsou pro vysluhování Večeře Páně používány dvě sady zpovědních náčiní. Při bohoslužbách během roku je používáno tzv. nové, nijak zajímavé ani cenné, to druhé – historické a cenné je použito pouze při svátcích a slavnostech jako je Den pokání, Velký pátek a Konfirmace. K této sadě patří také křestní talíř. Možná jste se někdy při pohledu na toto historické náčiní zamysleli, jaká je jeho historie, jak je staré, kde bylo zakoupeno.

Kalich má svou samostatnou historii. Byl sboru darován v roce 1783. Na spodní straně kalichu je vyryt nápis: *Dono dedit Maximiliana verwittibte und geborne Marklowskyn Freyin von Pernstein 1783*, znamená to, že jej věnovala darem Maximiliana, vdova, rozená Marklovská z Pernštejna roku 1783. Jde s velkou pravděpodobností o matku Karla Marklovského z Pernštejna. Marklovští z Pernštejna jsou rodová odnož Pernštejnů, kteří od roku 1528 působili na Těšínsku (Jan z Pernštejna jako administrátor knížete Václava), od této doby vlastnili a drželi Marklovice se zámek (a další vsi) a označují se odtud jako Marklovští z Pernštejna.

O tom, jak a kdy bylo pořízeno ostatní zpovědní náčiní a křestní miska, hovoří zápisy z Knihy protokolů z let 1888 – 1904.

12. 3. 1893 – „Horníci složili 10 zlotých a 41 krejcarů s tím záměrem, aby mládenci k této sumě dobrovolně dary dávali, aby v budoucnu nový džbán ke zpovědi se mohlo koupit. Přijato s poděkováním a má to být v kostele ohlášeno.“

23. 4. 1893 – „Mládenci a děvčata ve sboru mají být z kazatelný vyzváni, aby mezi sebou dobrovolnou sbírku složili na zakoupení stříbrných džbánek pro zpovědi. V každé obci mají mezi sebou mládenci a děvčata takové osoby vybrat, u kterých tyto peníze složit mohou, ostatní můžou peníze složit na kterémkoliv zasedání presbyterstva.“

6. 8. 1893 – „Z peněz složených přes sborovou mládež mají se stříbrné náčiní sborové koupit, a to tři stříbrné džbánky na 2 litry, stříbrnou „cibornii“ na 500 hostií, stříbrnou misku pro křty /30 cm/ a stříbrné víčko na kalich. Poněvadž tyto věci nejlevněji u Reinecke v Hamburku obdržet je možné, proto schválilo presbyterstvo je tam nakoupit, zároveň se má jemu napsat, zda by při jednorázovém placení nesnížil procenta.“

Pojmem víčko na kalich pravděpodobně bylo myšleno talířek, který používáme pro podávání hostií, je ve stejném dekoru jako ostatní náčiní a na historický kalich svou velikostí pasuje. Džbánky na víno se do dnešní doby zachovaly dva.

Bohužel se v zápise neuvádí celková cena ani způsob, jak s obchodníkem v Hamburku naši předkové komunikovali, jak proběhla platba a dovoz zboží k nám.

(V knize protokolů našel a přeložil Rudolf Volný, historii kalichu a jeho dárce osvětlila PhDr. Irena Hajzlerová).

Rozhovor s Vladislavem Volným

Vladislav Volný, emeritní biskup SCEAV, oslavil 4. března 2019 významné životní jubileum. Pastoru stonavského sboru jsme položili několik otázek.

1. Vaše životní cesta slezskou církví byla velmi rozmanitá. Můžete našim čtenářům připomenout jednotlivé mezníky Vaší služby?

Dne 1. srpna 1971 jsem byl ordinován na evangelického faráře v Komorní Lhotce, byla to první ordinace po 10 letech, kdy byl ordinován farář Jaroslav Kaleta. Nastoupil jsem jako vikář do sboru v Orlové, mým vedoucím byl senior Josef Firla, po čtyřech letech jsem se stal administrátorem a pak jsem byl zvolen pastorem. V Orlové jsem začal shromažďovat mládež a založil pěvecké sdružení, tím

jsem si přivodil napětí státních úřadů. Rok po instalaci na pastora v Orlové jsem byl církevní radou v roce 1979 přeložen do sboru v Bludovicích, kde kvůli konfliktu při volbě pastora museli oba pastoři ze sboru odejít. Pomocným vikářem se stal Vilém Szlauer. Sbor byl rozdělen na dvě nepřátelené části, byla to namáhavá práce sbor sjednotit, konsolidovat. Znovu jsem založil mládež, ze které vyšli čtyři dnes aktivní pastoři naší církve.

Budoval jsem přátelské mezilidské vztahy, navštěvoval nemocné a starší a z Boží milosti se mi podařilo vybudovat kreativní společenství. Opravili jsme kostel a vybudovali přístavbu fary. Jsem vděčný za krásné přátelské vztahy, které trvají do současnosti. Čas ubíhá, z mých konfirmandů jsou dnes rodiče dospívajících dětí a já si jich velice vážím a děkuji za ně Pánu Bohu.

2. V čele SCEAV jako biskup jste stál dvanáct let. Čím Vás tato funkce obohatila a co Vám vzala?

Po politických změnách v roce 1989 jsem byl zvolen biskupem SCEAV. Nastalo pro mě velice složité a vyčerpávající období. Církev se dělila, bylo nutné řešit soudní spory. To vše mě stálo hodně sil a zdraví. Vznikla samostatná Luterská evangelická církev a.v. Musel jsem hodně cestovat po celé Evropě i USA a reprezentovat církev. Navazovali jsme kontakty a partnerské vztahy s církvemi v Evropě. V Německu se Samostatnou luterskou církví a s Luterskou církví v Braunschweigu, v USA s Luterskou církví v Pensylvánii. Se svými spolupracovníky jsme vytvořili novou koncepci církve ve svobodné společnosti. Přestavbou a přístavbou ke stávající budově jsme vybudovali důstojné

sídlo církve v Českém Těšíně, Na Nivách. V té době vznikly dva nové sbory v Neborech a Písku. Snažil jsem se budovat přátelské vztahy mezi všemi členy církve, kteří měli někdy odlišné postoje a názory. V úřadu biskupa jsem působil celkem 15 let (do konce roku 2007).

3. Po odchodu z funkce biskupa sloužíte jako pastor ve sboru ve Stonavě, kde jste doposud. Čím se odlišuje práce v tomto sboru od míst, kde jste dříve působil jako pastor, tj. v Orlové, Bludovicích?

Od 1. ledna 2008 jsem administrátorem sboru ve Stonavě, je to společně se sborem v Bohumíně nejmenší sbor v církvi. Má kolem 100 členů všech generací. Sbor je charakteristický svým malým počtem, jsme jedna rodina. Na bohoslužby přichází od 17 do 25 osob, ale míváme i účast přes 50 nebo 70 osob. Zveme hosty, vokální a hudební skupiny, pěvecké sbory. Před mým příchodem do sboru se více než 20 let nekonala konfirmace. V posledních letech jsme měli 4 konfirmandky a pak dva roky po sobě jednoho konfirmanda a také letos máme jednoho konfirmanda. Na polské škole máme Klub dobré naděje se stoprocentní účastí všech žáků školy. Máme dobré ekumenické vztahy s katolickou farností a výborné vztahy s vedením obce, které hradí všechny investiční náklady sboru. Ve stonavské společnosti jsme tam pro lidi, spolupracujeme se společenskými organizacemi a školami. Hlavní rozdíl práce ve Stonavě ve srovnání s Orlovou a Bludovicemi je v tom, že to jsou města, my žijeme a sloužíme v kompaktní po všech stránkách prosperující obci.

4. Pracovně jste velmi vytížený člověk, jak ale trávíte svůj volný čas?

S manželkou máme dvě vnučky a tři vnuky. Máme velkou radost z rodiny dcery i syna, jsme moc vděční Pánu Bohu za ně, žijí ve šťastných vztazích. Rádi s nimi trávíme čas. Máme také hodně přátel, s kterými se rádi setkáváme a občas také s nimi jezdíme na výlety nebo krátké pobyty.

5. Před nedávnem jste oslavil životní jubileum – 70 let, a to je čas myslet na skutečný odpočinek. Jaké jsou Vaše plány do budoucna?

Ke konci tohoto roku bych chtěl ukončit svou aktivní službu ve Stonavě, na tuto změnu se již s presbyterstvem a bratrem biskupem připravujeme. Vše další bude záviset od zdraví a duševní pohody.

- Děkuji za rozhovor, Pavlína Volná

Bóg odrzucił ten kamień

Ernest Bryll

*Bóg odrzucił ten kamień jakby nic nie ważył
I wstał tak lekko z grobu,
że na twarzach straży
Nie było widać lęku i zdumienia
Może nie zobaczyli nawet,
że się świat odmienia*

*Bóg zmartwychwstał,
odwalił groby naszych domów
Gdzie tak już dobrze we śnie dusznym było
I nie przepuścił tej nocy nikomu
Spod ciepłych pierzyn wywlekał nas siłą*

*Bóg zmartwychwstał,
odwalił groby naszych domów
Byśmy stanęli. Na światło spojrzeli
Byśmy wołaniem wielkim odetchnęli*

Dzień za dniem...

*„Spuść na Pana drogę swoją, ufaj w nim,
a On wszystko uczyni.”*

Niedawno w naszym zborze odbyło się zebranie zborowe i przebiegły wybory nowego prezbyterstwa. Zakończyła się czteroletnia kadencja, podczas której pracowałem jako kurator. Z tej okazji podzielę się z Wami kilkoma wspomnieniami.

Obaj z żoną pochodzimy z tradycyjnych rodzin ewangelickich i przez całe życie związani jesteśmy z błędowickim zborom. Tutaj zostaliśmy ochrzczeni, konfirmowani, religii uczył nas ówczesny biskup śp. Władysław Kiedroń, tu wzięliśmy ślub, tu nasze dzieci uczyły się znać Pana Boga.

Tak samo jak mój ojciec śp. Ludwik Klimsza, tak i mój teść śp. Jan Nierostek byli długoletnimi prezbiterami naszego zboru. Przed ponad czterdziestu laty właśnie Jan Nierostek zaproponował mi, bym kandydował jako zastępca prezbitera za Żywocice w błędowickim zborze. Miałem tak możliwość zaznajomić się z pracą prezbyterstwa na czele z ówczesnym kuratorem śp. Adolfem Jurczkiem. W tym okresie pastorem był śp. Karol Krzywoń. Kiedy dziś spoglądam na naszych zborowników jest nas coraz mniej, którzy pamiętają tamte czasy, tamtych ludzi. W naszym zborze pracowali potem, jak się to określa „na niwie Pańskiej” tacy pastorowie jak Stanisław Pięta, Bohdan Taska, Kazimierz Suchanek i najdłużej późniejszy biskup Vladislav Volný, który pracował z prezbyterstwem na czele śp. Józefem Kołorzem. Chociaż były to lata tzw. normalizacji, to życie zborowe pod przewodnictwem owych ludzi nie upadało, lecz odradzało się stale na nowo. Dziś po 30-tu latach wolności stale widoczne są tego efekty.

Ludzie odchodzą, przychodzą nowi, taka jest kolej rzeczy. Ważne, by świadomość tego, co najważniejsze - Boża obecność jak w życiu zboru, tak i każdego z nas, była kontynuowana. By, jak nasi ojcowie, i ojcowie ich ojców, przekazywać wiarę w Pana Boga naszego i naszym dzieciom. Cieszy fakt, że w naszym zborze wyrasta nowa generacja, szkółka niedzielna, konfirmandzi, dorost to nasi następcy. Dziękujemy za to Bogu.

Przeto chcę nowemu prezbyterstwu na czele z Rudolfem Volným życzyć w ich pracy i służbie wiele Bożego błogosławieństwa, mądrości i roztropnych decyzji, radości i cierpliwości w pełnieniu zadań i nieustannej wzajemnej miłości.

I ja chcę podziękować Bogu Ojcu za jego obecność i prowadzenie w moim życiu, za to iż mogłem pracować w tym zborze. Kończąc pragnę wszystkim zborownikom na czele z pastorem Vladislavem Volným złożyć życzenia z okazji Świąt Wielkiej Nocy.

Niechaj Jezus Chrystus odrodzi się w życiu każdego z nas.

- emerytny kurator Karol Klimsza

Cesta do Svaté země

Když přijde řeč na téma Svatá země, většina z nás si vybaví jedno jediné místo: Izrael, zemi zaslíbenou, zmiňovanou v Bibli a považovanou za Boží dar.

Svatá země má důležitý náboženský význam pro židovství, křesťanství a islám. Pro křesťany je Izrael zemí působení Ježíše Krista, Božího Syna. Zde se Ježíš narodil, kázal, sloužil lidem, byl ukřižován a vzkříšen. Nachází se zde řada svatých míst, která jsou svědky mnoha důležitých událostí v životě Ježíše.

Během své desetidenní cesty jsem navštívil mnoho těchto svatých míst a nyní jich pár představím.

řeka Jordán

hrob Josefa z Arimatie

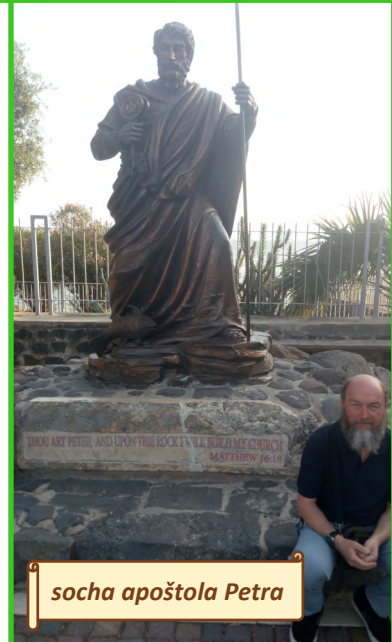
1. Betlém – místo Ježíšova narození
2. Galilejské jezero, Tabgha, Kafarnaum – místa, kde Ježíš pobýval a kázal, také získal čtyři ze svých apoštolů – Šimona Petra, Ondřeje, Jana a Jakuba. Došlo zde také k řadě jeho zázraků: chůze po vodě, utišení bouře a nasycení pěti tisíců chleby a rybami
3. Řeka Jordán – místo zvané Qasr al-Jahúd – jedná se autentické místo, kde Jan Křtítel pokřtil Ježíše
4. Golgota a hrob Ježíše v zahradách
5. Dnešní Golgota – místo ukřižování Ježíše, hrob Josefa z Arimatie – do tohoto hrobu byl Ježíš uložen po svém sejmutí z kříže

Stát Izrael je území, které je doslova nabitó historickými a přírodními skvosty, jež stojí za zhlédnutí. Připomínají historii nádherné země od starověku až po moderní stát Izrael.

Cesta byla náročná, každý večer jsem si na hotelovém pokoji prohlížel své snímky a znovu prožíval to, co jsem za celý Boží den zažil a viděl. Vždy jsem se těšil na další den, který mi přinesl další zážitky a poznatky o životě našeho Pána Ježíše Krista.

Betlém

socha apoštola Petra

Kafarnaum

dnešní Golgota

- Josef Mrkvan

28. březen 2019 - Den učitelů - Ocenění města Havířova ve školské oblasti Mgr. Pavlíně Volné

Oceňovaná kategorie: Pedagogický pracovník školy a školského zařízení; za nadstandardní pedagogickou činnost

Paní učitelka Mgr. Pavlína Volná nastoupila na Základní školu Gorkého v roce 1994. Ihned po nástupu se začlenila aktivně do pedagogického sboru školy a dodnes je jeho nedílnou součástí. Vystudovaná aprobace předmětů - jazyk český a hudební výchova – jakoby předurčily nejenom její pedagogickou práci, ale zasáhla také mimořádnou a nadstandardní práci v mimoškolní činnosti s žáky i dospělými.

Během svého dlouholetého působení na naší škole založila žákovský pěvecký sbor, se kterým secvičila nespočet pěveckých vystoupení. Žáci pod její dirigentskou taktovkou obohatili kulturní programy školních i veřejných akcí pořádaných městem Havířov. Do pravidelného repertoáru jejího sboru patří vystoupení pro žáky naší školy, pro partnerské školy a tradicí se také stalo vystoupení pro spoluobčany v Domově seniorů Helios, a to u příležitosti vánočních nebo velikonočních svátků. Paní učitelka každoročně připravuje kulturní program u příležitosti oslav Dne učitelů.

Svou činorodost při práci s mládeží prokázala také tím, když po několika letech práce s pěveckým sborem založila dramatický kroužek. Za cíl kroužku si stanovila vést své žáky ke kultivovanému mluvenému projevu a vzbudit v nich zájem o dramatickou tvorbu. Nacvičila recitační pásma i krátké dramatizace, které se svými žáky předvedla žákům školy, ale potěšila havířovské seniory i děti mateřských škol. Členové obou kroužků vedených paní učitelkou Volnou také vystupují na tradičních charitativních akcích školy – Koncertech pomoci i výročních školních akademiích.

Díky pracovitému postoji paní učitelky se daří na naší škole úspěšně realizovat školní kola recitační soutěže. Motivuje žáky k tomu, aby si zamilovaly poezii.

Příkladem uplatnění jejích organizačních schopností je účast při organizování školních výročních akademií, při přípravě a realizaci pravidelných Koncertů pomoci, kterými se žáci školy pod vedením svých učitelů snaží pomáhat potřebným. Vlastním příkladem motivuje žáky své třídy a pomáhá ostatním kolegům pedagogického sboru získat další žáky k aktivní účasti na této charitativní akci.

Díky citlivému, spravedlivému a kladnému přístupu k žákům si získala oblibu nejen u dětí, ale i u jejich rodičů.

Paní učitelka se ve škole aktivně podílí na tvorbě příznivé atmosféry spolupráce v učitelském sboru a svými kolegy je hodnocena jako pomáhající i plně spolupracující kolegyně.

- Pavla Keslerová, zástupce ředitele ZŠ Gorkého

BLUDOVICKÉ OZVĚNY

Křty

Ondřej Sikora,
Pavel a Veronika Sikorovi
Nikol Szumilová,
Štefan Szumilo a Radka Pavlíková
Štěpánka Fučalová,
Jiří a Jana Fučalovi
Michael Ferkó,
Stanislav a Pavla Ferkovi
Jakub Drugda,
Lukáš a Veronika Drugdovi
Ing. Aleš Kajzar

Svatby

Bendovi Ján a Darina, roz. Kanalošová
Mezeovi David a Marcela, roz. Pinteyová
Šebestovi Dušan a Zuzana Kateřina, roz. Tomášková
Černí Pavel a Kateřina, roz. Dočekalová

Jubilanté

90 let
Seibertová Anna, Havířov-Město
Waľachová Marta, Havířov-Podlesí
Šipulová Hilda, Havířov-Město
85 let
Volná Marta, Havířov-Šumbark
Chodurová Vanda, Havířov-Životice
Jaworková Štěpánka, Havířov-Město
80 let
Gwóźdzová Vanda, Havířov-Životice
Přečková Marie, Havířov-Datyně
75 let
Zvanovcová Eleonora, Havířov-Bludovice
Michalíková Gertrudam, Havířov-Bludovice
Mertová Věra, Havířov-Bludovice
Zielinová Anna, Havířov-Bludovice
Czyż Evžen, Havířov-Životice

70 let

Radecký Josef, Havířov-Bludovice
Szturcová Marie, Havířov-Šumbark
Balon Bohuslav, Havířov-Šumbark

65 let

Staš Bronislav, Havířov-Bludovice
Kubinčiak Stanislav, Havířov-Bludovice
Frýdová Ilona, Havířov-Bludovice

60 let

Jaworková Lidie, Havířov-Město
Piecha Jan, Havířov-Bludovice

55 let

Kořez Otakar, Havířov-Datyně

50 let

Vaňková Eva, Havířov-Bludovice
Stasiová Renáta, Havířov-Město
Skotnica Jiří, Havířov-Životice

Pohřby

Marta Macurowa, roz. Stasiowa,
72 let, Bludovice
Marta Cimaľová, roz. Kniezková,
89 let, Šumbark
Jarmila Hrabcová, roz. Bilanová,
73 let, Prostřední Bludovice
Bohuslava Kožuszníková, r. Kniezková,
93 let, Podlesí
Milan Štefáňik,
80 let, Šenov
Hildegarda Farná, roz. Prymusová,
72 let, Bludovice
Wanda Křimoszkowa, roz. Himmerová,
91 let, Stonava
Jindřich Swaczyna,
68 let, Prostřední Bludovice
Vlasta Tvardková, roz. Chamradová,
94 let, Dolní Datyně
Rudolf Macura,
88 let, Havířov

BLUDOVICKÝ INFORMÁTOR - ČTVRTLETNÍK BLUDOVICKÉHO SBORU SLEZSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ A. V.

ADRESA REDAKCE: Selská 12, 736 01 Havířov

REDAKCE: Mgr. Pavlína Volná

SAZBA: Milan Maček